

POSUDEK OPONENTA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE: Režisér v procesu zkoušení s hercem

STUDENT: Vít Malota

OPONENT: Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.

Bakalářská práce Víta Maloty se věnuje reflexi tvorby klauzurní inscenace PROCES, zvláště se pak zaměřuje na vývoj a průběh spolupráce režiséra s hercem.

Malotovy úvahy jsou důkladné a je znát, že praktická i teoretická část jeho bakalářské práce je založena na poctivém studiu související literatury. Rovněž lze říci, že práce se stala jakýmsi dosavadním shrnutím poznatků studenta o zvoleném tématu, čímž naplňuje základní smysl bakalářské zkoušky. Malotovy úvahy vnímám jako cenné především z toho důvodu, že nevycházejí pouze z jeho praxe, ale poznatky, ke kterým dochází, jsou opřeny o teorii, kterou v praxi vhodně užívá a ověřuje.

Seznam použité literatury odpovídá zvolenému tématu. Písemný a stylistický projev studenta odpovídá formálně i obsahově kritériím bakalářské práce. Ta je čtivá, srozumitelná a skutečně obsažná. Malota se po celou dobu vztahuje ke zvolenému tématu, které ho bezpečně nese od úvodu k závěru, aniž by se jeho úvahy na okamžik staly vyprávěním či deníkovým záznamem o tom, „jak jsme zkoušeli inscenaci“. Téma ho evidentně zajímá a vzrušuje.

Poměrně jednoduchá a přehledná struktura bakalářské práce umožňuje po celou dobu jejího čtení sledovat vývoj studentova myšlení o Kafkově procesu, zápas o jeho interpretaci (hlavně v kapitolách Téma Procesu a jejich hledání, Práce na interpretaci postav) a jeho scénickou realizaci (v kapitole Inscenační práce). Pro mne osobně (jako pro člověka s diváckou zkušeností s Malotovou inscenací), bylo čtení práce intenzivním zážitkem, skutečným doplněním praktické části bakalářské zkoušky. Malota nastudoval poměrně hodně teoretické literatury, kterou umí užít, pracovat s ní v kontextu a dá se říci, že literatura je zde vždy uváděna jako impuls k úvaze či jako konfrontace s vlastní myšlenkou studenta, nikoliv jako nadbytečná ilustrace či nefunkční prezentace teoretických vědomostí. Jednotlivé kapitoly jsou dostatečně a rovnoměrně obsáhlé. Kladl-li si Malota za cíl rozebrat různé aspekty spolupráce režiséra s hercem, pak myslím, že se mu to podařilo.

V závěru dochází ke zjištění, že jako stěžejní v procesu zkoušení s hercem vnímá vzájemný dialog, dostatek tvůrčí svobody herce, který si je v každé chvíli své existence na jevišti vědom motivací a cílů vedoucí k jeho konkrétnímu jednání - s cílem zveřejnit sdělení související se zvolenou interpretací. Jako oponent musím s uspokojením potvrdit, že jde o kvalitní zamyšlení nad společnou prací režiséra a herce o cestě ke strukturovanému divadelnímu či jevištnímu tvaru. Práci doporučuji k obhajobě.

Otázky:

Inscenaci Proces jste uvedl jako svou klauzurní bakalářskou práci. Kromě toho jste ji však již několikrát reprízovali a chystáte se na její uvedení v jiném prostoru, než ve kterém (či pro který) vznikla. Přemýšlíte v souvislosti s přenosem Procesu do Studia Švandova divadla o úpravě scénografického řešení? (Pokud ano, s jakými problémy musíte řešit?) Upravujete nějak dále svou inscenaci na základě zkušeností z jednotlivých repríz? Jak pokračuje vaše práce s herci během repríz?

Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D